

Књига пророка Данила — сто педесет и шеста

Откривање Даниловог последњег виђења: милеритска перспектива о пророчким истинама за данашње време

Jeff Pippenger
2024-03-24

Започињемо разматрање Даниловог последњег виђења применом начела представљеног Алфом и Омегом, које показује да Он увек поистовећује крај са почетком. Стога би Валтазар, који је Данило у самом првом стиху Даниловог последњег виђења, такође био представљен у завршном делу тог истог виђења. Утврдили смо да Валтазар представља Божји заветни народ последњих дана, који разуме „chazon“, виђење пророчке историје, представљено речју „thing“ у првом стиху. То виђење пророчке историје јесте „седам времена“ из Левитске двадесет шесте главе, што одговара периоду од две хиљаде пет стотина и двадесет година. Валтазар такође разуме „виђење“ у првом стиху, које је „march“ виђење од две хиљаде и три стотине година, које представља изненадну појаву Христа.

У дванаестом поглављу, Данило представља покрет првог анђела, а такође и покрет трећег анђела, јер оба покрета испуњавају причу о десет девојака. У дванаестом поглављу постоји најмање пет истина које су биле део милеритског покрета, а које представљају истине што их покрет трећег анђела такође мора искусити и разумети. Оба покрета испуњавају причу о десет девојака, и од мудрих девојака у оба покрета захтева се да разумеју ту пророчку чињеницу. Оба покрета морају разумети прву пророчку истину коју је Милер био наведен да препозна, као што је представљено „седам времена“ из Левитске двадесет шесте главе. Остала три упоредна искуства и разумевања налазе се у последњих неколико стихова тог поглавља.

И од времена кад се укине свакодневна жртва и постави гадост пустошења, биће хиљаду двеста и деведесет дана. Благо ономе који чека и доспе до хиљаду триста и тридесет и пет дана. А ти иди својим путем до краја; јер ћеш починути и стајаћеш у своме уделу на крају дана. Данило 12:11–13.

Остатак Божјег народа у књизи Откривења поседује три основна пророчка обележја. Они држе Божје заповести, имају веру Исусову и чувају Дух пророштва.

И рече ми: Пиши: Блажени су они који су позвани на свадбену вечеру Јагњетову. И рече ми: Ово су истините речи Божје. И падох пред ноге његове да му се поклоним. И рече ми: Гледај, немој тога чинити; ја сам саслужитељ твој и браће твоје која имају сведочанство Исусово: Богу се поклони; јер је сведочанство Исусово дух пророштва. Откривење 19:9, 10.

Mileriti su ispravno razumeli da „svagdašnja žrtva“, u knjizi proroka Danila, predstavlja paganstvo, i da je „vreme kad se ukinu svagdašnja žrtva“ bila godina 508. Odbaciti tu istinu znači odbaciti autoritet „svedočanstva Isusovog“, koje „je duh proroštva“, jer Duh proroštva jasno potvrđuje da su Mileriti bili u pravu u svom razumevanju „svagdašnje žrtve“.

„Тада сам увидела у вези са ‘Свакодневном’, да је реч ‘жртва’ додата људском мудрошћу и да не припада тексту; и да је Господ дао исправно разумевање о томе онима који су објављивали вапај о часу суда. Када је владало јединство, пре 1844. године, готово сви су били сједињени у исправном разумевању ‘Свакодневне’; али од 1844. године, у пометњи, била су прихваћена друга гледишта, и уследили су тама и пометња.“
Review and Herald, 1. новембар 1850.

Милерити су разумели да је отпор паганства против уздизања папства на власт 538. године био уклоњен 508. године. Милерити су били у праву, али је њихово разумевање било ограничено. Божји народ последњих дана, који је у првом стиху представљен Валтазаром, видеће да раздобље од 508. до 538. године представља пророчки период који је био предзнаменован тридесетогодишњом припремом у Христовој историји, која је претходила Његовом оснажењу приликом Његовог крштења. Они ће увидети да тај пророчки период такође представља пророчки период од 1776. до 1798. године, и да сва три та периода представљају време запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде, које је започело 11. септембра 2001. године и завршава се ускоро долазећим недељним законом.

У дванаестом поглављу, Данило представља милерите и пет важних истина и искустава која треба да се понове код оних који су представљени Валтазаром. Трећа истина и искуство милерита јесте „исправно гледиште о ‘свагдашњој’, ... Господ је дао ... онима који су објављивали вапај часа суда“. Одбацити ту истину значи одбацити списе Елен Вајт, који су Дух пророштва. Четврта истина и искуство милерита, и весника трећег анђела, јесте пророштво о хиљаду три стотине тридесет и пет година, које је отпочело у години када је „свагдашња“ била уклоњена, 508.

Почев од 508. године, хиљаду триста тридесет и пет година доводи вас до 1843. године, али не једноставно до 1843. године, јер пророштво заправо указује на сам последњи дан 1843. године, јер каже: „Благо ономе који чека, и дочека хиљаду три стотине и тридесет и пет дана.“ Јеврејска реч преведена као „дочека“ јесте „пага“, и она значи „дотаћи“, или „положити руке на“. Стога пророштво значи: „благо ономе који чека, и“ дотакне или положи руке на 1843. годину.

Благослов чекања у милеритској историји био је намењен оним мудрим девицама које су доживеле прво разочарање, али су чекале виђење које је оклевало. Док су милерити чекали на „виђење које је оклевало“ у испуњењу приче о десет девица и друге главе Авакума, били су благословени. У том времену оклевања тада су увидели да испуњавају причу и да ће на крају виђење „проговорити“. Њихово време оклевања и разочарање заснивали су се на погрешном поистовећивању да ће се две хиљаде и три стотине година завршити 1843. године, али је виђење заправо било за 1844. годину. Њихово разочарање заснивало се на

њиховом искуству насталом када се 1843. година окончала без Христовог повратка. Њихово разочарање, и благослов изречен над онима који су потом изабрали да чекају, све је било засновано на самом последњем дану 1843. године, који „дотиче“ или „долази до“ 1844. године.

Искуство првог разочарања, као испуњење приче о десет девојака, бива схваћено и поновљено у онима које представља Валтасар. Пета истина и искуство које ће препознати они које представља Валтасар јесте да ће, „на крају дана“, Данило „устати у свом делу“.

„Данило стоји на свом месту откако је печат уклоњен и светлост истине обасјава његова виђења. Он стоји на свом месту, носећи сведочанство које је требало да буде разумљиво на крају дана.“ *Sermons and Talks, volume 1, 225, 226.*

Милерити су искусили процес очишћења остварен умножавањем знања које је потекло из књиге пророка Данила када је била отворена 1798. године. Они које представља Валтасар доживеће процес очишћења остварен умножавањем знања које је потекло из књиге пророка Данила када је била отворена 1989. године. Они ће такође разумети да књига пророка Данила има посебну сврху у запечаћењу сто четрдесет и четири хиљаде.

„Када Бог неком човеку повери посебно дело које треба да изврши, он треба да стоји на свом месту и у свом уделу као што је чинио Данило, спреман да одговори на Божји позив, спреман да испуни Његову намеру.“ *Manuscript Releases, volume 6, 108.*

Као некадашњи Лаодикијци, они које представља Валтасар препознаће да се управо кроз књиге Данила и Откривења, које су једна те иста књига, остварује коначно пробуђење.

„Када се књиге Данила и Откривења буду боље разумеле, верници ће имати сасвим другачије верско искуство... Једно ће се сигурно разумети из проучавања Откривења — да је веза између Бога и Његовог народа блиска и недвосмислена.“ *The Faith I Live By, 345.*

Као некадашњи Лаодикејци, они ће препознати своје лаодикејско стање и увидети да су духовно мртви као долина сухих костију; и као одговор на директно сведочанство о свом мртвом и изгубљеном стању, препознаће да им је, као први приоритет, потребно да буду живи.

„Пробуђење истинске побожности међу нама највећа је и најхитнија од свих наших потреба. Тражење тога треба да буде наше прво дело.“ *Selected Messages, књига 1, 121.*

Библијско обећање гласи да ће свако ко тражи, наћи, и да ће их Свети Дух потом повести да разумеју да управо књиге Данила и Откривења доносе неопходно пробуђење.

„Када ми као народ будемо разумели шта ова књига значи за нас, међу нама ће се видети велико пробуђење.“ *Testimonies to Ministers, 113.*

Крај Даниловог последњег виђења, како је представљен у дванаестом поглављу, поистовећује искуство које производи Божји народ завета последњих дана, као што је представљен Валтазаром у првом стиху последњег виђења. Ту Данило, представљен као

Валтазар, разуме и унутрашње виђење о две хиљаде и три стотине година и спољашње виђење о две хиљаде пет стотина и двадесет година. Он разуме „ствар“ и „виђење“. Он разуме виђење *chazon* и виђење *mareh*. Он разуме гажење светиње и војске, и обновљење светиње и војске. Он разуме оба виђења, код река Улај и Хидекел.

Наставићемо ово проучавање у следећем чланку.

„Потребно је много присније проучавање речи Божје; нарочито Данило и Откривење треба да добију пажњу какву никада раније нису имали у историји нашега дела. Можда ћемо у неким правцима имати мање да кажемо у погледу римске силе и папства; али треба да скренемо пажњу на оно што су пророци и апостоли написали под надахнућем Светога Духа Божјег. Свети Дух је тако уобличио ствари, како у давању пророштва тако и у догађајима који су у њему приказани, да поучи да људски чинилац треба да остане изван видокруга, сакривен у Христу, а да Господ Бог небески и Његов закон треба да буду узвишени. Читајте књигу пророка Данила. Дозовите, тачку по тачку, историју царстава која су тамо представљена. Посматрајте државнике, савете, моћне војске, и видите како је Бог деловао да понизи гордост људи и људску славу положи у прах....“

„Светлост коју је Данило примио од Бога дата је нарочито за ове последње дане. Виђења која је видео на обалама Улаја и Хидекела, великих река Сенара, сада су у процесу испуњења, и сви предсказани догађаји ускоро ће се збити.

„Размотрите околности јеврејског народа у време када су дата Данилова пророчанства.

„Посветимо више времена проучавању Библије. Ми не разумемо Реч онако како би требало. Књига Откривења почиње налогом упућеним нама да разумемо поуку коју она садржи. ‘Благо ономе који чита, и онима који слушају речи овога пророштва’, изјављује Бог, ‘и држе што је у њему написано: јер је време близу.’ Када ми као народ будемо разумели шта ова књига значи за нас, међу нама ће се видети велико пробуђење. Ми не разумемо у потпуности поуке које она даје, упркос налогу који нам је дат да је истражујемо и проучавамо.“

„У прошлости су учитељи проглашавали Данила и Откривење запечаћеним књигама, и народ се одвраћао од њих. Завесу, чија је привидна тајанственост многе спречавала да је подигну, сама Божја рука је уклонила са ових делова Његове Речи. Само име „Откривење“ противречи тврдњи да је то запечаћена књига. „Откривење“ значи да се открива нешто од важности. Истине ове књиге упућене су онима који живе у овим последњим данима. Ми стојимо са уклоњеном завесом у светом месту светих ствари. Не треба да стојимо изван. Треба да уђемо, не с немарним, непобожним мислима, нити с наглим корацима, него с страхопоштовањем и побожним страхом. Приближавамо се времену када пророчанства књиге Откривења треба да се испуне...“

„Имамо заповести Божје и сведочанство Исуса Христа, које је дух пророштва. У Речи Божјој налазе се драгоцени бисери. Они који истражују ову Реч треба да одржавају ум бистрим. Никада не треба да попуштају изопаченом апетиту у јелу и пићу.

„Ако то чине, ум ће бити збуњен; неће бити у стању да поднесу напор дубоког истраживања како би открили значење оних ствари које се односе на завршне призоре историје ове земље.“

„Када књиге Данила и Откривења буду боље схваћене, верници ће имати сасвим другачије духовно искуство. Биће им пружени такви увиди у отворена небеска врата да ће срце и ум бити прожети карактером који сви морају развијати да би остварили блаженство које ће бити награда онима чистог срца.

„Господ ће благословити све који буду смирено и кротко настојали да разумеју оно што је откривено у Откривењу. Ова књига садржи толико тога што је бременисто бесмртношћу и испуњено славом, да сви који је читају и истражују усрдно примају благослов намењен онима „који слушају речи овога пророштва, и држе оно што је у њему написано.“

„Једно ће се сигурно разумети из проучавања Откривења — да је веза између Бога и Његовог народа блиска и одлучна.“

„Величанствена повезаност запажа се између небеског свемира и овога света. Оно што је било откривено Данилу касније је било допуњено откривењем датим Јовану на острву Патмосу. Ове две књиге треба пажљиво проучавати. Двапут је Данило упитао: Докле ће бити до свршетка времена?“

„И чух, али не разумех; тада рекох: Господару мој, какав ће бити свршетак овога? А Он рече: Иди својим путем, Данило, јер су ове речи затворене и запечаћене до времена свршетка. Многи ће се очистити, и убелити, и бити окушани; а безбожници ће безбожно чинити, и ниједан од безбожника неће разумети; али ће разумни разумети. И од времена кад се укине свагдашња жртва и постави гадост опустошења, биће хиљаду двеста и деведесет дана. Благо ономе који чека и доживи хиљаду триста и тридесет и пет дана. А ти иди својим путем до свршетка; јер ћеш починути и устати на свој део на крају дана.“

„Био је то Лав из племена Јудиног који је отворио књигу и дао Јовану откривење о ономе што треба да буде у ове последње дане.

„Данило је стајао на свом месту да понесе своје сведочанство, које је било запечаћено до времена краја, када је требало да буде објављена порука првог анђела нашем свету. Ова питања су од бескрајне важности у овим последњим данима; али, док ће се ‘многи очистити, и убелити, и окушати’, ‘безбожници ће безбожно чинити: и ниједан од безбожника неће разумети.’ Како је то истинито! Грех је преступ закона Божјег; и они који неће прихватити светлост у погледу закона Божјег неће разумети објављивање порука првог, другог и трећег анђела. Књига Данилова је распечаћена у откривењу датом Јовану и води нас напред до последњих призора историје ове земље.

„Хоће ли наша браћа имати на уму да живимо усред опасности последњих дана? Читајте Откривење у вези с Данилом. Поучавајте о тим стварима.“ Testimonies to Ministers, 112–115.